

WIECZÓR JANA PAWŁA II

Spotkanie w rodzinach i kościołach

Styczeń 2008

31

W wigilię uroczystości Objawienia Pańskiego, w klimacie radości Bożego Narodzenia, uczniowie Chrystusa weselą się nadejściem „pełni czasów”, gdy ukazała się łaska Pana, który przyszedł nas zbawić. Jan Paweł II pociągał wielu ludzi do Chrystusa promieniującą z niego radością, młodzieńczym entuzjazmem, którego nie zagasiło nawet cierpienie, uciążliwe choroby, przykre przeciwności i trudy życia. Wsłuchani w jego słowa, chcemy się uczyć tej radości, która jest udziałem autentycznych uczniów Chrystusa. Pomoże nam w tym śpiew kolęd.

RADOŚĆ UCZNIĄ

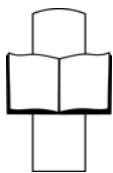
GŁOS PAPIEŻA: (nagranie; z homilii podczas Mszy św. w Częstochowie, 6.06.1979): „Zgromadziliście się tutaj jako uczniowie Chrystusa Pana. Każdy z was stał się Jego uczniem przez chrzest święty [...]. Musicie myśleć o sobie w kategoriach uczniów Chrystusa. Chrystus wciąż ma uczniów, wszyscy jesteśmy Jego uczniami”.

Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

PROWADZĄCY: „Radujcie się, choć teraz musicie doznać trochę smutku z powodu różnorodnych doświadczeń” (1 P 1, 6) - zachęcał św. Piotr. Dwa tysiące lat później pytał nas jego następca, Jan Paweł II: „Czyż to nie w Chrystusie kryje się sekret prawdziwej wolności i głębokiej radości serca?” (NMI 9). Tą radość dzielimy dziś z Maryją, Matką Jezusa, powierzając jej nasze rodziny i wspólnoty, a także ludzi samotnych, utrudzonych, cierpiących – i wszystkich, którym dziś z trudem przychodzi otworzyć się na łaskę chrześcijańskiej radości.

WSZYSCY: Odmawiają „Pod Twoją obronę” i śpiewają kolędę, np. „Dzisiaj w Betlejem”.

JAN PAWEŁ II – NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR: Z Ewangelii według św. Mateusza: „Gdy [mędrcy] ujrzeli gwiazdę, bardzo się uradowali. Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon”. (Mt 1, 10-11).

WSZYSCY: Śpiewają kolędę „Mędrcy świata”.

LEKTOR: Z listu o Różańcu świętym (RVM 20): „Pierwszy cykl – «tajemnic radosnych» – rzeczywiście znamionuje *radość promieniująca z wydarzenia Wciele-*

lenia. Jest to widoczne od chwili zwiastowania, gdy pozdrowienie Dziewicy z Nazaretu przez Gabriela łączy się z wezwaniem do radości mesjańskiej: «Raduj się, Maryjo». W tej zapowiedzi osiąga swój cel cała historia zbawienia, a nawet poniekąd sama historia świata. [...] Pod znakiem radości jest dalej scena spotkania z Elżbietą, w której sam głos Maryi i obecność Chrystusa w Jej łonie sprawiają, że Jan «poruszył się z radości». W wesele obfituje scena z Betlejem, w której narodzenie Bożego Dziecięcia, Zbawiciela świata, aniołowie opiewają i ogłaszają pasterzom właśnie jako «radość wielką»”.

WSZYSCY: Śpiewają kolędę „Gdy się Chrystus rodzi”.

LEKTOR: (c.d.): „Ale już dwie ostatnie tajemnice, choć zachowują posmak radości, *zapowiadają równocześnie oznaki dramatu*. Ofiarowanie w świątyni bowiem, wyrażając radość z konsekracji i doprowadzając do zachwytu starca Symeona, obejmuje też proroctwo o «znaku sprzeciwu», jakim to Dziecię będzie dla Izraela, oraz mieczu, który przeniknie duszę Matki. Radosne, a zarazem dramatyczne jest również opowiadanie o dwunastoletnim Jezusie w świątyni. Ukazuje się On tutaj w swej Boskiej mądrości i zasadniczo jako Ten, kto «naucza». Objawienie w Nim tajemnicy Syna całkowicie oddanego sprawom Ojca jest zapowiedzią ewangelicznego radykalizmu, który w obliczu bezwzględnych wymogów Królestwa wykracza ponad najserdeczniejsze nawet więzi ludzkie. Nawet Józef i Maryja, zatrwożeni i zaniepokojeni, «nie zrozumieli tego, co im powiedział». Rozważać «tajemnice radosne» znaczy więc wejść w ostateczne motywacje i w głębokie znaczenie radości chrześcijańskiej. Znaczy wpatrywać się w konkretność tajemnicy Wcielenia i w niejasną zapowiedź misterium zbawczego cierpienia. Maryja prowadzi nas do zrozumienia, w czym leży sekret radości chrześcijańskiej, przypominając nam, że chrześcijaństwo to przede wszystkim «dobra nowina», która ma swe centrum, a nawet całą swoją treść w Osobie Chrystusa, Słowa, które stało się ciałem, jedynego Zbawiciela świata”.

WSZYSCY: Śpiewają kolędę, np. „Wesołą nowinę, bracia, słuchajcie”.

LEKTOR: Z przemówienia do młodzieży w Toronto (25.07.2002): „Słowem kluczowym nauczania Jezusa jest głoszenie radości: «Błogosławieni!». Człowiek został stworzony dla szczęścia. Wasze pragnienie szczęścia jest więc uzasadnione. Chrystus ma odpowiedź na wasze oczekiwanie. Żąda On od was, byście Mu zaufali. Prawdziwa radość jest zdobyczą, której nie osiąga się bez długiej i trudnej walki. Chrystus ma tajemnicę zwycięstwa. Wiecie, kto Go poprzedził. Opowiada o tym Księga Rodzaju. Bóg stworzył mężczyznę i kobietę w raju, w Edenie, ponieważ chciał, aby byli szczęśliwi. Niestety, grzech zburzył Jego pierwotne plany. Bóg nie ustąpił jednak wobec tej porażki. Zesłał swojego Syna na ziemię, aby przywrócić człowiekowi perspektywę jeszcze piękniejszego nieba. Ojcowie Kościoła podkreślali, że Bóg stał się człowiekiem, aby człowiek mógł stać się Bogiem. To jest decydujący przełom, jaki Wcielenie odcisnęło na historii ludzkiej. [...] «To wam powiedziałem, aby radość Moja w was była i aby radość wasza

była pełna». Tylko krocząc razem z Chrystusem można osiągnąć radość, prawdziwą radość! [...] Jezus nie ograniczył się do głoszenia Błogosławieństw, On nimi żył! Patrząc na nowo na Jego życie, czytając ponownie Ewangelie, dziwimy się: tym najuboższym z ubogich, najszlachetniejszym spośród cichych, człowiekiem o najczystszy i najbardziej miłosiernym sercu jest właśnie Jezus. Błogosławieństwa są niczym innym jak tylko opisem twarzy, Jego twarzy! Równocześnie Błogosławieństwa przedstawiają to, czym winien być chrześcijanin. Są one portretem ucznia Jezusowego, obrazem tych, którzy przyjęli Królestwo Boże i chcą, aby ich życie było zgodne z wymogami Ewangelii. Do tych ludzi przemawia Jezus, nazywając ich «błogosławionymi». Radość obiecana przez Błogosławieństwa jest prawdziwą radością samego Jezusa: radością poszukiwaną i odnalezioną w posłuszeństwie Ojcu i w darze z samego siebie dla innych».

WSZYSCY: Śpiewają kolędę, np. „Bracia, patrzcie jeno”.

PROWADZĄCY: Uczeń Jezusa cieszy się poznawaniem swego Mistrza, raduje się tajemnicami swej wiary. Jakże to inna radość, niż ta proponowana przez telewizyjną reklamę. Trudniejsza do osiągnięcia, ale o ile trwalsza, pewniejsza, prawdziwsza. Radość, która jest darem. Rozważając tajemnicę Narodzenia Jezusa prośmy Maryję, by pomogła nam przyjąć dar Bożej radości, i nieść go innym.

WSZYSCY: Odmawiają dziesiątek różańca. Następnie śpiewają kolędę, np. „Gdy śliczna Panna Syna kołysała”.

JAN PAWEŁ II – APOSTOŁ POJEDNANIA

PROWADZĄCY: Syn Boży stał się człowiekiem, abyśmy my mogli stać się dziećmi Bożymi – aby nasza radość była pełna. Tę radość zakłócają podziały, nieporozumienia, konflikty. Tę radość niszczy konsumpcyjny styl życia. Jesteśmy na świecie, ale musimy mieć styl życia dzieci Bożych, a nie styl tego świata. Wtedy jesteśmy pełni chrześcijańskiej radości, którą możemy dzielić z innymi.

LEKTOR: Przemówienie pożegnalne do młodzieży (Częstochowa, 15 sierpnia 1991; nagranie): „Duch nie zna biologicznych ograniczeń wzrostu. I właśnie dlatego może nie podlegać procesowi starzenia się. Drogie dziewczęta i chłopcy, oto zadanie, jakie wam zostawia Matka Boża: wznajcie jako osoby, rozwijajcie talenty właściwe dla ciała i dla duszy, wznajcie jako chrześcijanie w dążeniu do świętości; wznajcie jako świadkowie Chrystusa, który jest «światłością świata». Maryja wskazuje wam również drogę tego rozwoju: drogę, którą jest Chrystus. Jest to droga stroma, droga wąska i trudna. Dla tego jednak, kto pragnie iść nią dalej według wskazań Ewangelii, jest to droga, która prowadzi do prawdziwej radości. Drodzy młodzi przyjaciele, «otrzymaliście ducha przybrania za synów». Nie zmarnujcie tego wspaniałego dziedzictwa! Bądźcie wymagający wobec otaczającego was świata, ale przede wszystkim wymagajcie od siebie samych. Jesteście synami Bożymi: bądźcie z tego dumni! Nie popadajcie w przeciętność, nie

ulegajcie dyktatom zmieniającej się mody, która narzuca styl życia niezgodny z chrześcijańskimi ideałami, nie pozwólcie się mieć złudzeniom konsumizmu. Chrystus wzywa was do rzeczy wielkich. Nie sprawcie Mu zawodu, bo w ten sposób wy sami spotkalibyście się z zawodem. Z mocą, którą obdarza was Chrystus, mówcie wszystkim ludziom, że Bóg pragnie uczynić każdego człowieka swoim synem. Wasze świadectwo niech będzie zarysem nowego świata, którego pragnie każdy człowiek: świata prawdziwie sprawiedliwego, solidarnego i braterskiego. Na tej drodze niech wam towarzyszy Matka Boga i ludzi, Pani Jasnogórska”.

PROWADZĄCY: Wzywajmy teraz Ducha Świętego, który jest Duchem radości i pokoju, by napełnił nas mocą życia na miarę ucznia Chrystusa.

WSZYSCY: Trwają przez chwilę w ciszy. Następnie śpiewają „Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi” (*melodia na stronie internetowej: www.totustuus.janpawel2.pl/piesni.html*). Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Święty Duchu radości i pokoju, umocnij wszystkich uczniów Chrystusa, którzy cierpią prześladowania dla Jego imienia.
- Święty Duchu radości i pokoju, umocnij chrześcijan w naszej Ojczyźnie, by odważnie służyli Chrystusowi, także w życiu publicznym.
- Święty Duchu radości i pokoju, umocnij wszystkie rodziny oczekujące narodzin dziecka, by mogło przyjść na świat w pokoju i bezpieczeństwie.
- Święty Duchu radości i pokoju, umocnij każdego i każdą z nas, by chrześcijańska radość „nie z tego świata” nadawała klimat naszej codzienności.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę „Ojczy nasz”, śpiewają kolędę, np. „Nie było miejsca dla Ciebie”. O 21³⁷ wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy.

PROWADZĄCY: Odmawia modlitwę o beatyfikację sługi Bożego Jana Pawła II.

Boże, w Trójcy Przenajświętszej, dziękujemy Ci za to, że dałeś Kościołowi Papieża Jana Pawła II, w którym zajaśniała Twoja ojcowska dobroć, chwala krzyża Chrystusa i piękno Ducha miłości. On, zawierając całkowicie Twojemu miłosierdziu i matczynemu wstawienictwu Maryi, ukazał nam żywy obraz Jezusa Dobrego Pasterza, wskazując świętość, która jest miarą życia chrześcijańskiego, jako drogę dla osiągnięcia wiecznego zjednoczenia z Tobą. Udziel nam, za Jego przyczyną, zgodnie z Twoją wolą, tej łaski, o którą prosimy z nadzieją że Twój sługa Papież Jan Paweł II zostanie rychło włączony w poczet Twoich świętych. Amen.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew, np.: „Bóg się rodzi”.

s. Agnieszka Koteja, albertynka

Niniejsze pomoce redagowane są w Centrum Jana Pawła II „Nie lękajcie się!”. Adres redakcji: www.totustuus.janpawel2.pl Wydawnictwo: wydawnictwo@stanislawbm.pl